

2007-02-08

Miljödepartementet

Enheten för naturresurser

Rådets möte den 20 februari 2007

Dagordningspunkt 10

Rubrik: Markskydd

Dokument: 13401/06 ENV 496 AGRI 307 DEVGEN 233 FORETS 33
FSTR 65 RECH 243 REGIO 54 TRANS 247

13388/06 ENV 495 AGRI 305 DEVGEN 232 FORETS 32 FSTR 64
RECH 242 REGIO 53 TRANS 246 CODEC 1012

Bakgrund

Den sista av de tematiska strategierna från sjätte miljöhandlingsprogrammet samt ett förslag till ramdirektiv för markskydd presenterades av Kommissionen i höstas. Miljökonsekvensbeskrivningen samt mycket övergripande ståndpunkter har diskuterats i rådsarbetsgruppen vid ett par tillfällen.

Vid jordbruksrådet den 29 januari, fanns markskyddet med som en övrig fråga. Framförallt diskuterades subsidiaritetsfrågan.

Det är första gången som strategin och ramdirektivet för markskydd diskuteras i miljørådet.

Ordförande Tyskland har lämnat in följande frågor inför riktlinjedebatten:

1. Vilka är de huvudsakliga styrkorna och fördelarna med den föreslagna tematiska strategin med dess mål att skapa en konsoliderad och mer hållbar användning av mark inom EU, och hur effektivt uppfyller det föreslagna ramdirektivet det målet?

2. Finns det några områden som är bekymmersamma när det gäller omfattningen, kraven och genomförandet av det föreslagna direktivet?
3. Passar den föreslagna tematiska strategin och förslaget till ramdirektiv om markskydd in i och bidrar till gemenskapsåtgärder i relation till andra miljö- och sektorpolitikområden?

Rättslig grund och beslutsförfarande

Rättslig grund utgörs av EG-fördragets artikel 175.1. Beslut fattas med kvalificerad majoritet efter medbeslutandeförfarande

Svensk ståndpunkt

Sverige stöder ett ambitiöst markskydd.

Fråga 1

Sverige stöder strategin, men ställer sig tveksamt till att så stor del av frågan ska hanteras genom ett ramdirektiv. Möjligheten att stärka nationell lagstiftning i kombination med att stärka markskyddsaspekterna i annan gemenskapslagstiftning borde ha kunnat används bättre.

Fråga 2

Eventuella nya regleringars inverkan på svensk administration bör minimeras, eftersom den markskyddslagstiftning som finns i Sverige, främst genom miljöbalken i huvudsak är ändamålsenlig. Varje krav ska bedömas utifrån europeiskt mervärde, subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Fråga 3

Markskyddsaspekter är viktiga inom en rad sektorer, inte minst jordbruksområdet. Det är viktigt att markskyddsfrågor hanteras integrerat i annan relaterad lagstiftning.

Övrigt

Sverige motsätter sig gemenskapsfinansiering av åtgärder där det inte finns ett tydligt mervärde av sådan. Kostnader bör rymmas inom befintliga budgetramar. Mer utvecklad svensk ståndpunkt tas fram när remissvaren sammanställts och en analys av förslagets konsekvenser och effekter gjorts.

Europaparlamentets inställning

Ej känd

Förslaget

Förslaget till ramdirektiv för markskydd innehåller består av fyra huvuddelar;

1. Syftet med direktivet är att säkerställa markens olika funktioner
2. Hårdgöring av marken ska minimeras
3. För erosion/skred, markpackning, försaltning, och förlust av organiskt material ska riskområden utpekade och åtgärdsprogram för dessa tas fram
4. Förorenade områden ska inventeras, undersökas och nationella strategier för sanering tas fram.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

I huvudsak berörs Miljöbalken och Plan- och bygglagen. Sverige har i nuläget inte särskilda regleringar om riskområden i enlighet med direktivet. Inte heller finns krav på s.k. rapport för markens status. Det är oklart om reglerna om ansvaret för förorenade områden där förorenaren inte kunnat ställas till ansvar för föroreningen går utöver nuvarande svenska regler på området.

Ekonomiska konsekvenser

Förslaget till ramdirektiv tillåter ett flexibelt genomförande och de budgetära konsekvenserna är därför bl.a. beroende av antalet riskområden som kommer att identifieras och omfattningen av rapporteringskraven. Likaså är mätningen av farliga ämnen i förorenade områden potentiellt kostsam. Kostnaderna för sanering är mycket höga och är beroende av den ambition som läggs fast i den nationella saneringsstrategin. Sverige har redan idag ett anslag för detta ändamål.

Övrigt

Tyska förbundsdagen har i ett beslut från den 15 december 2006 avvisat förslaget till ramdirektiv.